

hvis man ikke gik ind paa de af den sidste Commission gjorte Forslag, at uddele Districterne til 27 Skovridere, istedetfor at der nu kun er 20. Hvad dette angaaer, da har Udvalget nøie overveiet Hensigtsmæssigheden heraf, men fundet, at naar det Forslag tages til Følge, som vi have tilladt os at gjøre, nemlig at 6 Forsticandidater paa de større Districter blive ansatte, dog saaledes at Skovriderne selv udnævne dem, for derved bedre at sikres de bedste Kræfter, da ville disse derved faae en betydelig Lettelse ved en heel Deel af de mindre og minutiøse Arbejder, som baade tage Tid, og som ikke kan erholdes uden ved Hjælp af en sagkyndig Mand. Men ved Siden af dette have vi troet, og antaget for sikkert, at disse saaledes ansatte Candidater ville gennemgaae en Erfaringsstole paa de større Skovdistricter, saa at der i sin Tid i dem vilde sikres Staten dygtige Embedsmænd. Det har egentligt fornemmeligt været det, som Udvalget har holdt for Die, idet det tillod sig at foreslaae dette, og jeg troer ikke, at Noget vil kunne modsiges eller modbevise Rigtigheden deraf; thi det er vist, at det nytter kun lidet, at man møder med en heel Portion Theorie, naar man ikke har den practiske Dannelse. De øvrige Punkter, som den høitærede Finantsminister har udhævet, skal jeg tillade mig at anmode den ærede Ordfører om at imødegaae, og foreløbigen indskrænke mig til hvad jeg saaledes har tilladt mig at ytre.

Ordføreren: Efter den Maade, hvorpaa den høitagtede Finantsminister idag har taget denne Sag, idet han har vist Udvalget den Opmærksomhed, at indbyde det til en Conference med ham og Domainedirecteuren, har jeg paa Sagens nærværende Standpunkt ikke Synderligt at bemærke. Jeg formener, at ved denne Conference ville adskillige af de Meninger, der nu synes at staa temmelig skarpt imod hinanden, faae deres rette Modification. Smidlertid er der dog enkelte Bemærkninger, som den høitagtede Finantsminister idag har gjort med Hensyn til Majoritetens Betænkning, som jeg finder mig foranlediget til at gjøre nogle Modbemærkninger imod. Det Princip, som den høitagtede Finantsminister har opstillet, er vistnok fuldkommen rigtigt, nemlig at man skal

vogte sig saameget som muligt for at blande det Administrative med det Legislative. Dette Princip anerkjender jeg fuldkommen, og jeg anerkjender det saa meget mere, som det ved et Forslag, som det nærværende, er meget vanskeligt skarpt at drage den rette Grændse og træffe det Rette i saa Henseende. Forsaavidt imidlertid den høitagtede Finantsminister har henledet Opmærksomheden paa, at Revisionsinstituttet burde være selvstændigt, forekommer det mig dog ikke, at det vilde være i og for sig aldeles rigtigt, at et saadant Revisionsinstitut blev aldeles selvstændigt og holdt adskilt fra Overtorsterinstituttet. Jeg har nemlig ikke tænkt mig disse Forretninger af et saadant Omfang og af en saadan Vigtighed, som de synes at forekomme Regjeringen. Jeg har troet, at, naar disse Revisorer nogle enkelte Gange om Aaret, maaskee 2—3 Gange, gennemreiste Skovriderdistricterne, vilde de kunne udføre de Pligter, som i saa Henseende paahvile dem, og jeg har troet, at der saaledes ved Siden deraf kunde lævnes dem en overmaade betydelig Deel af Aaret, hvor de ikke behøve at reise, og i den Tid har det forekommet Majoriteten, at de burde ligeledes anvendes i Statens Tjeneste, og man har meent, at dette skete bedst, naar de bleve adjungerede og underordnede Overtorsterne. Saaledes vilde man da tillige have god Nytte af disse Revisorer, og naar de, som Udvalget har tilladt sig at foreslaae, tillige være sagkyndige videnskabeligt dannede Forstmand, kunde de tillige give Overtorsteren mange Bink, og derved i høi Grad spare og lævne ham Tid til at foretage de vidtloftigere Inspectionsreiser. Naar den høitærede Finantsminister med Hensyn til, at man har foreslaaet optaget i Loven, at Overtorsterne for Fremtiden kun skulde udvælges af Skovriderklassen, har indvendt derimod, at dette var et reent administrativt Anliggende, da kan jeg ikke indrømme dette; jeg skal tillade mig at bemærke, at det synes vistnok at være et administrativt Anliggende, men det forekommer mig dog, at dette Spørgsmaal er af en saadan Vigtighed med Hensyn til Administrationen i det Hele, at ligesaa godt som man kan sige: til det og det Embede udfordres der den og den Examen for at faae det, ligesaa